



ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
ว่าด้วยการสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งในสถานสงเคราะห์

พ.ศ. ๒๕๔๗

เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕
กำหนดให้โอนบรรดากิจการอำนาจ หน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณของส่วนราชการสังกัดกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคมในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ มาเป็นของกรมพัฒนาสังคมและ
สวัสดิการในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุง
แก้ไขระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๒๙ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและสอดคล้องตามกฎหมายว่าด้วยปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม จึงได้กำหนดระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์
คนไร้ที่พึ่งในสถานสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งในสถาน
สงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

สถานสงเคราะห์ หมายความว่า สถานสงเคราะห์หรือสถานแรกรับที่รัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อให้
การสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง

ผู้รับการสงเคราะห์ หมายความว่า คนไร้ที่พึ่งที่มีคุณสมบัติตามระเบียบนี้ และได้รับ
อนุมัติให้เข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์

ผู้ปกครอง หมายความว่า ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ หรือผู้ปกครองสถานแรกรับ
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

หมวดที่ ๒ คุณสมบัติ

- ข้อ ๖ ผู้ที่จะเข้ารับการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
- ๖.๑ เป็นบุคคลสัญชาติไทย อายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป
 - ๖.๒ มีความสมัครใจ
 - ๖.๓ ไม่เป็นผู้ต้องหาวางกระทำผิดอาญา และอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือถูกดำเนินคดีอาญา
 - ๖.๔ เป็นผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
 - ๖.๔.๑ ที่อยู่อาศัย
 - ๖.๔.๒ สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง หรือบกพร่องความสามารถทำให้ไม่สามารถ
ประกอบอาชีพ หรือไม่มีรายได้เลี้ยงตนเอง
 - ๖.๔.๓ ขาดผู้อุปการะ หรือผู้ให้ความช่วยเหลือ
 - ๖.๕ เป็นผู้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในกิจวัตรประจำวัน
 - ๖.๖ ไม่พิการทุพพลภาพจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ หรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่
สมประกอบ
 - ๖.๗ กรณีผู้ไร้ที่พึ่งเจ็บป่วยที่ได้รับการรักษาพยาบาลอยู่ในสถานพยาบาลจะเข้าอยู่
ในสถานสงเคราะห์ได้จะต้องได้รับการรักษาพยาบาลจนพ้นขีดอันตรายและสิ้นสุดการรักษาแล้ว หาก
เป็นโรคติดต่ออันตรายต้องมีใบรับรองแพทย์ว่า ไม่อยู่ในระยะแพร่เชื้อ

หมวดที่ ๓ การเข้าอยู่ในสถานสงเคราะห์

- ข้อ ๗ การติดต่อเข้ารับการสงเคราะห์
- ๗.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำร้องขอสมัครเข้ารับการสงเคราะห์ได้ที่สำนัก
บริการสวัสดิการสังคม หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการกรุงเทพ ๑-๘ หรือสถานสงเคราะห์ที่
ใกล้ที่สุด

๗.๒ ในส่วนภูมิภาค ให้ยื่นคำร้องสมัครได้ที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จังหวัดหรือสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๑-๑๒ หรือศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา หรือนิคมสร้างตนเองหรือสถานสงเคราะห์ที่ใกล้ที่สุด

ข้อ ๘ เมื่อผู้ปกครองอนุมัติรับตัวบุคคลไว้ที่เพิ่งเข้ารับการสงเคราะห์ แล้วให้รายงาน อธิบดีได้ทราบด้วย

ข้อ ๙ เมื่อสถานสงเคราะห์ได้รับตัวคนไว้ที่เพิ่งแล้ว ให้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐานและตรวจสอบสิ่งของติดตัวผู้รับการสงเคราะห์ ดังนี้

๙.๑ สิ่งของต้องห้ามตามข้อ ๑๓.๓ หากตรวจพบให้ยึดไว้ หรือทำลายตามที่เห็นสมควรหรือดำเนินการตามกฎหมาย

๙.๒ ทรัพย์สินมีค่า เช่น เงิน ทองรูปพรรณ หรือทรัพย์สินอื่น ๆ ให้ฝากไว้กับสถานสงเคราะห์ โดยสถานสงเคราะห์แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับทรัพย์สิน พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรับฝากและจ่ายคืน ตลอดจนใบฝากทรัพย์สินไว้เป็นหลักฐาน

ให้สถานสงเคราะห์มอบใบฝากทรัพย์สินให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์ติดตัวไว้สำหรับใช้เบิกทรัพย์สินกับทางสถานสงเคราะห์

เมื่อผู้รับการสงเคราะห์พ้นจากสภาพผู้รับการสงเคราะห์ไม่ว่าด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดให้สถานสงเคราะห์คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้รับการสงเคราะห์ เว้นแต่ผู้รับการสงเคราะห์จะแสดงเจตนาไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ปกครองพิจารณาเห็นสมควรย้ายผู้รับการสงเคราะห์ ไปเข้ารับการสงเคราะห์ยังสถานสงเคราะห์อื่น หรือหน่วยงานอื่น เพื่อให้ได้รับการสงเคราะห์ที่เหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับการสงเคราะห์ ให้ถือว่าผู้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวเป็นผู้รับการสงเคราะห์ของสถานสงเคราะห์ที่รับตัวไว้ด้วย

หมวดที่ ๔

การจัดบริการในสถานสงเคราะห์

ข้อ ๑๑ ผู้ปกครองมีหน้าที่จัดบริการด้านปัจจัยสี่ ตลอดจนการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ การแพทย์ การศึกษา สังคม และอาชีพตามความเหมาะสมกับสภาพของผู้รับการสงเคราะห์แต่ละราย

หมวดที่ ๕

ข้อปฏิบัติสำหรับผู้รับการสงเคราะห์

ข้อ ๑๒ ข้อปฏิบัติสำหรับผู้รับการสงเคราะห์มีดังต่อไปนี้

- ๑๒.๑ เคารพ - เชื้อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งและระเบียบที่กำหนดขึ้นในสถาน
สงเคราะห์
- ๑๒.๒ แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย หรือตามแบบที่ทางราชการกำหนด
- ๑๒.๓ รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ ไม่ทะเลาะวิวาท หรือชกชวน ยุยง ส่งเสริมให้
ผู้ใดกระทำความผิด
- ๑๒.๔ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี
- ๑๒.๕ ช่วยดูแลรักษาอนามัยพลีชีพของทางราชการให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและ
ใช้โดยประหยัด
- ๑๒.๖ เข้าร่วมกิจกรรมตามที่สถานสงเคราะห์กำหนด รวมทั้งการพัฒนาด้านต่าง
ๆ เช่น ทำความสะอาดเรือนนอน โรงอาหาร และบริเวณทั่วไปของสถานสงเคราะห์หรือกิจกรรมเพื่อ
สาธารณประโยชน์

หมวดที่ ๖

ข้อห้ามสำหรับผู้รับการสงเคราะห์

ข้อ ๑๓ ข้อห้ามสำหรับผู้รับการสงเคราะห์ มีดังต่อไปนี้

- ๑๓.๑ ไปนอนค้างแรมที่อื่น หรือนำบุคคลภายนอกเข้ามาในสถานสงเคราะห์ หรือนำบุคคลภายนอกเข้ามาค้างแรมในสถานสงเคราะห์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ๑๓.๒ กระทำการใด ๆ ซึ่งก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- ๑๓.๓ มีสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ไว้ครอบครอง
- ๑๓.๓.๑ เสโรอื่น ผืน กัญชา ทินเนอร์ ยาอันตราย หรือสิ่งเสพติดต่าง ๆ
 - ๑๓.๓.๒ สุรา หรือเครื่องดองของเมา
 - ๑๓.๓.๓ อุปกรณ์การพนัน
 - ๑๓.๓.๔ อาวุธ หรือของมีคมทุกชนิด หรือสิ่งที่ใช้เป็นอาวุธได้
 - ๑๓.๓.๕ วัตถุระเบิด
- ๑๓.๔ เล่นการพนันทุกชนิด
- ๑๓.๕ ลักขโมย
- ๑๓.๖ สูบบุหรี่ในเรือนนอน
- ๑๓.๗ เสพสุรา หรือของมีเมาทุกชนิดในบริเวณสถานสงเคราะห์
- ๑๓.๘ นำสัตว์ทุกชนิดเข้ามาเลี้ยงในบริเวณสถานสงเคราะห์
- ๑๓.๙ นำอาหารไปรับประทานนอกห้องอาหาร ยกเว้นผู้ป่วยที่ได้รับอนุญาตแล้ว
- ๑๓.๑๐ ประกอบอาหารในเรือนนอน

๑๓.๑๑ นำทรัพย์สินของทางราชการมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว

๑๓.๑๒ ทรัพย์สินของทางราชการ

๑๓.๑๓ กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวนความสงบสุขต่อราษฎรที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

๑๓.๑๔ ประพฤติประเวณีในสถานสงเคราะห์

๑๓.๑๕ ทะเลาะวิวาทกันจนได้รับบาดเจ็บ

๑๓.๑๖ ทำความเสียหายต่อทรัพย์สินของทางราชการ หรือปร
ะทุษร้ายต่อร่างกาย
เจ้าหน้าที่ หรือผู้รับการสงเคราะห์ด้วยกัน หรือกระทำความผิดกฎหมายอื่น ๆ

หมวดที่ ๗

การลงโทษ

ข้อ ๑๔ เมื่อคนไร้ที่พึ่งรับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ ให้ผู้ปกครองแจ้งข้อปฏิบัติและข้อห้ามตามระเบียบนี้ และคำสั่งหรือระเบียบที่สถานสงเคราะห์กำหนดขึ้นให้ผู้รับการสงเคราะห์ทราบ

ข้อ ๑๕ ผู้รับการสงเคราะห์ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามในข้อ ๑๓.๑ - ๑๓.๑๓ ให้ผู้ปกครองพิจารณาลงโทษ ดังนี้

๑๕.๑ ความผิดครั้งแรก ให้ว่ากล่าวตักเตือน

๑๕.๒ ความผิดครั้งที่สอง ให้ทำทัณฑ์บน

๑๕.๓ ครั้งที่สาม ผู้ปกครองมีอำนาจพิจารณาสั่งให้ออกจากสถานสงเคราะห์แล้ว รายงานให้อธิบดีทราบ

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้พบเห็นผู้รับการสงเคราะห์กระทำความผิด เป็นผู้รายงานต่อผู้ปกครองเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๖ ผู้รับการสงเคราะห์ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามในข้อ ๑๓.๑๔-๑๓.๑๖ ผู้ปกครองมีอำนาจพิจารณาสั่งการให้ออกจากสถานสงเคราะห์ แล้วรายงานอธิบดีทราบ

หมวดที่ ๘

การฟื้นฟูสภาพผู้รับการสงเคราะห์

ข้อ ๑๗ ผู้รับการสงเคราะห์จะฟื้นฟูสภาพผู้รับการสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้

๑๗.๑ ลาออก หรือหลบหนีออกจากสถานสงเคราะห์ติดต่อกันเกินกว่า ๓๐ วัน

๑๗.๒ บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องขอรับตัว

๑๗.๓ ถึงแก่ความตาย

๑๗.๔ ส่งตัวไปยังหน่วยงานอื่นที่มีใช้สถานสงเคราะห์ตามระเบียบนี้

๑๗.๕ ถูกสั่งให้ออกจากสถานสงเคราะห์ ตามข้อ ๑๖

๑๗.๖ ถูกดำเนินคดีทางอาญาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องขอรับตัวไปควบคุม เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับการสงเคราะห์ได้พ้นสภาพการเป็นผู้รับการสงเคราะห์ ตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ปกครองจำหน่ายออกจากทะเบียน แล้วรายงานอธิบดี พร้อมทั้งแจ้งให้ญาติผู้รับการสงเคราะห์ ทราบทันที

หมวดที่ ๙

รายได้ผู้รับการสงเคราะห์

ข้อ ๑๙ รายได้ที่เกิดจากการทำงาน หรือการผลิตของสถานสงเคราะห์ในกรณีที่ผู้รับการสงเคราะห์มีส่วนร่วมในการประกอบกิจการนั้น ๆ เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว ให้แบ่งให้ผู้รับการสงเคราะห์ ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยเงินนอกงบประมาณ

หมวดที่ ๑๐

รายได้ผู้รับการสงเคราะห์

ข้อ ๒๐ เรื่องต่าง ๆ มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้อยู่ในอำนาจวินิจฉัยของอธิบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วัลลภ พลอยทับทิม

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ